

Előfizetési árak:
 Egész évre 10.— Ft
 Félévre 5.— .
 Negyedévre 2.50 .
 Egy hóra 1.— .
 Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
 nap, vasárnap kivé-
 telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiac, a város-
 házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábon petít
 soronként 5 kr-ával
 számítatnak.

A mérleg.

Debreczen, július 21.

Folyó hó 4-én nyitotta meg b. Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter azt a tanácskozást, amely hat ülésben tárgyalta a magyar autonóm vámtarifát és 19-én be- rekesztette a miniszter a tárgya- lásokat egy beszéddel, melyet bizonyos mértékben az egész ta- nácskozás mérlegének lehet te- kinteni. Amit báró Dániel keres- kedelemügyi miniszter megnyitó és bezáró beszéde közt mondtak, bár sok kitűnőt, sok ékesszólást, sok fényes szellem megnyilatko- zását és hatalmas szaktudást hal- lottunk, kevés kivétellel nem volt képes felemelkedni arra a magas- latra, amelyen a kereskedelem- ügyi miniszter beszéde mozgott. Megnyitó beszédében hangsúlyozta a miniszter a helyzet komolysá- gát és a nagy súlyt, melyet a kormány arra fektet, hogy min- den eshetőségre el legyünk ké- szülve. Egyben nyíltan kijelentette a miniszter, hogy a magyar auto- nom vámtarifa tárgyalása még nem jelenti az önálló vámterüle- tet, hogy a kormány a képviselő- ház határozatának tett eleget, midőn a tervezetet kidolgoztatta, de minden eszközt meg fog moz-

ditani és minden erélyét, amelyre csak képes, arra fogja fordítani, hogy Ausztriával a közgazdasági kiegyezést létrehozza, mivel az önálló vámterület oly megrázkód- tatásokat hoz magával, melyeket ha csak lehet, el kell kerülni. A közös vámterületen belől is és Ausztriával a közgazdasági szer- ződés megkötése esetén igen jó hasznát fogja venni a kormány azoknak a tapasztalatoknak, me- lyeket a tanácskozásokból merit.

Nagyszabásu, valóban állam- férfit beszédében felhívta a mi- niszter a tanácskozás tagjait, hogy nem törődve társadalmi és politi- kai meggyőződésükkel és a kor- mány kérdőpontjai által nem akadályozva, bátran mondják ki véleményüket és világosság, nyilt- ság és őszinteség által járuljanak hozzá a haza javának előmozdi- tásához.

És e felhívásnak teljes mérték- ben eleget tettek az enquete tag- jai. Mindaz, ami Magyarország politikai életében szerepet játszik, ami a mezőgazdaság, ipar és ke- reskedelem terén mértékadó, kész volt becsületes meggyőződésével hozzájárulni a nagy célhoz és volt miniszterek, mint Wekerle Sándor, Lukács Béla és Hieronymi Károly; Miklós Ödön volt állam-

titkár; Láncezy I. eo országgyűlési képviselő, a kereskedelem első képviselője; gróf Károlyi Sándor, gróf Desseffy Aurél, az agrárius irány képviselői és sok más őri- ásai a szellemnek és portálói a közvéleménynek összejöttek, nem azért hogy a problémák felett folytatott harcban egymást tá- madják, hanem hogy megadják a kormánynak az irányt, amelyben közgazdasági politikáknak mo- zogni kell, hogy az érdekel- létek ipar és mezőgazdaság közt kiegyenlítettessenek és hogy mind a két gazdasági tényező érdekei- nek megadassék az a hathatós egyenlő védelem, amely teljesen kizárja ugy az egyoldalú kedve- zést, mint a mellőzést.

Felette becses észrevételeket hallottunk a pénzügyi vámok ter- vezett felemeléséről, az ipari mun- kások ellátásáról, érdekeiről és képzéséről és ha azoknak az esz- méknek, melyek e szaktanácskoz- mány tárgyalásai folyamán kife- jezésre jutottak, csak egy kis töredéke megvalósul idővel, akkor a magyar autonóm vámtarifa felett folyt tárgyalások mérlegét a leg- magasabb fokban pozitívnek és aktívnek kell megjelölnünk.

Szónoki lendülettel előadott záróbeszédében erőteljes vonások-

TÁRCZA.

A barát.

Franziából: Kalocsa Róza.

Ferrier, két tenyerét összeacsapva, számolt:

— Egy... kettő... három...

És az angol paripa fölött meg- jelent a szép fiatal nő alakja, lerajzolódva a szelid őszi ég hátterén.

Ekkor Ferrier összeszedte a kantár- szárazakat, fellépett a kengyelbe és minden sietés nélkül atvetette másik lábát és el- helyezkedett a nyeregben az általa vá- lasztott hatalmas meklenburgi lovon, mely bár széleshátú, de annál szilárdabb vala.

— Kellems sétat! — kiáltotta le hozzájuk Laufree az ablakból.

Diána férjére mosolygott. Ferrier kö- szöntötte barátját. És most mindketten kilovagoltak a jobboldali hársfasétányon, mely a régi falusi kastélyból az erdőbe vezetett.

A lovak állán az ezüst lánc és a kantár reze csillogott a nap sugarában.

Egyelőre egyik sem szólt semmit.

Talán nem érezték szükségét a be- szélgetésnek. De az is lehet, hogy szó nélkül is megértették egymást ama titok- teljes testi vonzódásban, amely ép oly mély, mint a léleké. Mind a ketten fiatal- lok és szépek voltak, mind a ketten az emberi nem kiváló alakjai voltak, mint

lovaik kiváló példányai voltak az általuk képviselt állatfajnak; ez emberfiat phisicai alkotására nézve is, leszámítva némely finomabb megkülönböztetéseket, annyira összehangzóknak látszottak, annyira ki- egészítették egymást, hogy végzettszerűen egyik a másiknak látszottak teremtvé, valami előre megállapított szépségsszabály által.

A nap lemenőben vala. A már rozsdát kapott erdő útján egymás mellett ha- ladva lovaiknak patkói száraz leveleken esörögtek. Halvány rózsaszínű lombok zizegve szakadoztak le a fekete galyakról. Néhol az irtások között előtűnt a sik mező, gyöngéd szőke világításban.

— Milyen szép az idő! — szólalt meg Diana. — Milyen jól esnék ezt Györgynek látni.

E gondolatnál a fiatal nő olyan lelkiismeretfurdalás-félet érzett, ők szaba- dok, tétlenek és teljesen élvezhették e gyönyörű délutánt, ezt az átlátszó, éltető levegőt az erdőnek, míg férje, szegény, ott görnyed a lámpa mellett dolgozva.

Ferrier nem válaszolt.

Jó lovas lévén, mindig valami bal- esettől tartott, ha nők társaságában lova- golt ki, most is egy lófejjel folyton hát- rább maradt társnőjétől, szemmel tartva az ifju hölgy lovának szerszámozását, akár egy lovászmester.

Erőteljes és mégis bájos alak volt a lovon a szép Diana; szürke lovaglő ruhája szorosán hozzásimult karesu alakjához,

haja fel volt tűzve a jocké-sipka alatt. Olyan eszményi jelenség volt itt a sötét fatörzsek, futónövények, mohék és az ősziesén piros lombok, meg a darabokban átvillanó halvány kék ég környezetében. Ugy tetszett, mintha valami városias elő- kelőséget kölesönzött volna ennek a vén fás vidéknek, amely az ő jelenléte folytán egyszerű keretté változott volna át. Kere- tül az ifjuságnak és szépségnek.

Zaj nélkül koczogott a két ló a puha, vastag fűvön könnyedén mintha csak táncoltak volna. Egyszerre vettek lélegzetet, egyszerre haladtak át a ho- mályos vagy halavány napsugáros erdő- részekben, ugyanazokkal a rithynicus moz- dulatokkal. És Diana folyton érezte nyakán, vállain sőt egész alakján azt a delejes tekintetet.

Megsokalta és egy helyen megállítá lovát s mikor Gerriet is meg akart állani a nő fejével paraucsolólag intett neki, hogy menjen előre Ferrier rögtön mögér- tette és elhaladtában meghajtván magát előre ugratott.

Most már a férfi volt a vezető és Dianna követte az esthajnal esőndes ho- mályában.

Nem hallatszott más, mint a madár- kák csipogása, a mint éjszakai nyuga- lomra elhelyezkedtek.

Most aztán Dianna, mintegy önma- gának visszaadva az utszélen bujkáló

kal vázolta a miniszter ezt a mérleget, midőn egyuttal az őszinte köszönet szavait intézte az értekezlet tagjaihoz, akik egyenként és összesen legjobb erejükkel járultak a közjó szolgálatához.

A köszönet azonban, melyet báró Dániel az értekezlet tagjaihoz intézett, első sorban báró Bánffy Dezső miniszterelnök kormányát illeti — írja a „Pester Correspondenz“, — mert a kormány a vámtarifiatervezettel olyan témát bocsátott a nyilvános megvitatás alá, mely immár kell, hogy szakadatlanul napirenden maradjon és reméljük, maradni is fog.

— **Lajthán tul.** A lemergi Slavo Polskije Bécsből azt jelenti, hogy Thun gróf és a katolikus néppárt delegáltjai közt a tervezett nyelvtörvény főbb pontjaira nézve megállapodás létesült. Bécsben viszont az hírlik, hogy a tárgyalások folyamán a kiegyezés kérdéseire is kitértek.

A prágai Národny Listy mai vezércikkében azt írja, hogy a helyzet komolysága elérte tetőpontját és a döntés most már halaszthatatlanná vált. Thun gróf már készen van az ő programtervével és elvárja, hogy e tervét legfelsőbb helyen nemesek helyben hagyják, hanem felhatalmazzák őt arra is, hogy azt tegye, a mit jónak tart. Ez a tényállás egyuttal a legközelebb beállható válságnak magvát is magába rejti.

— **A kereskedelmi minisztériumban** beálló államtitkár-változást a hivatalos lap egyik legközelebbi száma fogja közzétenni. Ugy értesülünk, hogy Vörös László ma-

gas királyi kitüntetéssel távozik. Utódja, mint már jelentettük, dr. Schmidt József min. tanácsos. Vörös a fölmentés napján ünnepélyesen fog elbucszni a kereskedelmi minisztérium tisztikarától, melylyel huszonkét esztendeig dolgozott együtt és melyhez a legmelegebb ragaszkodás és barátság kötelekei fűzik.

— **Szentesített törvényezikkek.** A hivatalos lap mai száma mint már szentesített törvényezikket közli az 1898. XXIV. törvényezikket, mely a Gabela — Bocchi di cattaroi keskenyvágyú vasutnak, valamint Trebinjé és Gravosa felé vezető szárnyvonalainak építéséről szól. A ma kiadott „Országos Törvénytár“ 11-ik száma a következő tartalommal jelent meg:

XXV. törvényezik: A belisceprandéuoveii keskenyvágyú helyiérdekű gőzmozdonyú vasut engedélyezéséről:

XXVI. törvényezik: Az ó-becse-ujvidék—titeli helyi érdekű vasut engedélyezése tárgyában:

XXVII. törvényezik: A zsió-nagybányai helyiérdekű gőzmozdonyú vasut és sülemed—szilágy-csehi szárnyvonalának engedélyezéséről:

XXVIII. törvényezik: A székesfehérvár—bicskei helyiérdekű gőzmozdonyú vasut engedélyezéséről:

XXIX. törvényezik: A bihari helyiérdekű vasut margitta—szilágyesehi szárnyvonalának engedélyezéséről.

Ezeket a törvényezikket, melyek szintén már szentesítettek, a hivatalos lap holnapi száma fogja közzélni.

páfrányok rajzait nézegette, majd a borostyán hatalmas indáiban és sötétzöld leveleiben gyönyörködött, melyek a százados tölgerek törzseit és ágait befönték; azután arra a magas legényre függeszté tekintetét, a ki a magános erdő csavargós utain vezetőjéül szolgált.

Ferrier negyven éves volt. Sovány és hajlékony maradt. Haja alig kezdett őszülni kétoldalt, válla csak kissé hajolt meg irás és olvasás közben. Lovához oda volt növe, mintha csak egy darab márványból faragták volna.

A nő férjének összes ismerősei közül csak éppen ő volt nőtlen. Ennél fogva ő volt az, aki legjobban érdekelte a fiatal nőt. És ő volt ismét az, a ki legjobban ő hozzá tartozott. A nő vágya önkénytelenül felébredt, hogy bár tartoznék hozzá legjobban, hogy bizná reá titkát, melyet zavarosan bár de érezte, hogy annak sötét jelenléte tartja távol lelke jobb felét. Ennek a titoknak feltárása — bizonyos volt felőle — örökre megpecsételte volna azt az őszinte szövetséget, melyről álmodozott.

Diana olyan keveset tudott erről a szelid, hallgatag, szomorú emberről.

Attól az estétől kezdve, a mikor bemutatatták őt neki — ugyanekkor, mikor leendő férjét is Ferriernek testi lelki jó barátját megismerte, — azt lehetne mondani, hogy bár külsőleg minden tulajdonság meg volt hozzá, hogy idővel a legszebb öszhangzat, ez a barátság és egyetértés egyetlen lépéssel sem haladt többre, mint a bemutatáskor. Ferrier az első pillanat talányos egyénisége maradt. E sajátzerű ember néha évekre kimaradt, hogy tudták volna eltávozásának vagy visszatérése nek indító okát. Lehet, hogy csak a kö-

zelben volt elrejtözve valahol a vidéken olvasgatott, álmodozott. Talán nagyon messze volt, valami homok sivatagon vagy a tengeren bolyongott.

Néha, amikor valamely exotikus városról folyt a társalgás, vagy valamely különös éghajlatról, sajátosság szokásokról, megesett rajta, hogy kijavított valamely részlet magyarázatát. Csak erről lehetett tudni, hogy járt arrafelé.

Dianaéknál a falunk, a hol néha egész hónapig más alkalommal alig pár óráig időzött, leült a kandalló mellé az ő megszokott helyére, aztán belebámult a tűzbe. Eppen úgy szerette a lobogó tüzet nézni, mint a viz hullámain. Gyűrűket nem hordott. Svédkezttyüt viselt mindig. Ugy mosdott mint a katonák. Mikor székéről felállott, akár egy óriás.

Gyakran kérdezte férjétől Diana: Nos, és Jerrier? De férje nem felelt rá, lehet, hogy nem tudott, vagy nem akart tudni róla semmit. Vagy pedig azzal a félbe maradt mondattal felelt: — Oh! Jerrier... Ily módon a nő, ha férje felalálta említeni barátja nevét, a nő rögtön utánozta: — Oh! Jerrier...

Mindamellett köztudomású dolog volt, hogy Jerrier hihetetlen phisicai erejű volt olyan erővel bírt, mely csaknem isteni, ha ily fokra emelkedik. Vakmerő volt az esztelenségig: egymásután háromszor kóborolta be Afrika belsejét, a nélkül, hogy valakinek szólt volna vagy valakit fölkerített volna dolgainak rendezésével távollétében. Mikor visszajött, a patentirozott Afrikakutatók aranyhegyeket ígértek neki, csak hogy velük menjen. Ő meg eltűnt előlük. Hallgatag volt különösen. Egyszer krokodilus vadászaton egy karabin söréttöltése lábaiba hatolt.

Tanügy.

* **Leánygimnázium Kassán.** A vidéki városok közül Kassa lesz az első, mely leánygimnáziummal dicsekedhetik. — A nőemancipáció felé tett eme nagy lépés, szép Kassán a megvalósulás stádiumába fog jutni. Meddő kísérlet lenne még ma is fejtegetni azokat a kiszámíthatatlan előnyöket, melyek a leánygimnázium létrehozatalával járulnak. Az élet ezer küzdelmei a nőt is a porondra szólítják és bizony erős tusát kell vívnia a létért. — Kassán budapesti mintára tervezik a gimnáziumi kurzust a leányok számára, melyről a kurzus leendő tanártestülete felhívást bocsátott ki a szülőkhöz. A tanártestület a felhívásban a következőkben tájékoztat:

Egyrészt a miniszter ur nemes intencióját véljük előmozdítani, másrészt a művelt közönségnek is szolgálatot vélünk tenni, a midőn több szülő felszólítására elhatároztuk, hogy Kassán, a felvidék eme góczpontjában is ily kurzust nyitunk leányok számára, hogy így a vidéki szülők leány-gyermekeinek alkalmat nyujtsunk arra, hogy azok aránylag könnyebb uton az egyetemi tanulmányokon elkészülhessenek. A kurzus két csoportra oszlik. Az első csoport azok számára való, a kik a polgári vagy felsőbb leányiskoláknak legalább négy osztályát végezték. A kurzus vezetése dr. Gerevich Emil főreáliskolai igazgatónak és a felsőbb leányiskolák miniszteri biztosának a kezében fog összpontosulni, a kir. főigazgatóság fennhatósága mellett. A tanártestület a helybeli főgimnázium, főreáliskola és felsőbb leányiskola alulirt tanáraitól alakult meg. A tanulók állandó női felügyelet alatt lesznek. Arra nézve is intézkedés történt, hogy a vidéki tanulók megbízható családoknál legyenek elhelyezve. A tanítás díja a tanulók számától függ, de semmi esetre sem lehet nagyobb havi 10–15 frtnál. Jelentkezni lehet a kassai állami fő-

Csak évekkkel későbbben tudták meg ezt az esetet a mikor véletlenül elszólta magát, pedig majd belehalt volt.

Dianának eszébe jutottak most ezek a dolgok, meg mások is a mint azon a széles — két oldalt fasorral szegélyezett hosszú uton haladt, előtte a leánygő nap sugarában látszott a férfi alakja, nyugodt, büszke magatartással, e pillanatban vele egyedül a nagyerdőségben.

Most, talán rossz kedvűből, vagy talán belátta lovaglasi ügyességét, ki éppen nem szorult felügyeletre, Jerrier a saját kedvére látszott lovagolni és lovát mesterséges lépésekre tanitgatta. A hatalmas lórol csorgott a verejték, a férfi megesak ki sem pirult.

De ami legjobban vonzotta Dianát ehhez a borongós kedélyű emberhez, az — már csak be kell vallanunk — annak az érzelem világának titokzatos volta ébreszté fel benne a kíváncsiságot. Jerrier nem volt nő, e tárgyról nem beszélt soha. Volt tehát existenciájában olyan kis zug és valószínűleg a leglényegesebb, a legérdekesebb, mely a világ előtt sűrű, sötét fátyollal volt leboritva. Ki tudja mit rejtegetett Jerrier e homályban? Becsületes asszonyok, mint Diana is, nem könnyen hatolhatnak be az ilyenféle titkokba Talán csakugyan egészen más volt, mint a milyennek tartották. Talán lobbanékony természetű volt, szilaj, hangos a böszültségig, szenvedélyes a büi elkövetéséig, vagy talán szerelme gyöngéd, remegő az imádásig, a mely csak térdreborulva, halkan esdekel. Mások tudhattak erről? De kik voltak azok a mások? Hol és mikor ismerte azokat? És Diana erre a sűrű fátyollal borított

reáliskola igazgatóságánál a hivatalos órák alatt az egész szünidő folyamán, ahol is az ezen ügygyel összefüggő minden felvilágosítás nyerhető.

Zola utazása.

A versaillesi esküdszék ítéletének kézbesítését a „nagy író“ nem várta be. Már egy éjjel érkezett távirat jelentette, hogy Zola párisi házáat tegnap reggel nyolcz órakor hagyta el és azoknak, kik a nap folyamán megakarták látogatni és nem találták honn, a portás azt felelte, hogy Zola falusi birtokára, Meudonba utazott. Most kitűdött, hogy Zola külföldre utazott, házában mindazonáltal utazását titokban tartják. Barátai azt állítják, hogy Zolának nem maradt más választása, hogy a tegnapi ítélet következményei elől kitérjen.

A ma érkezett újabb párisi táviratok szerint azt mondják, hogy Zola Brüsszelbe utazott, a honnan Hollandia felé veszi útját.

Az Aurore közöl egy cikket Zolától, amelyben azt mondja, hogy a Dryfuspörben elkövetett jogi tévedés fölött nem akart nagy vitát támasztani. A kormány meg akarja akadályozni, hogy az ügyre világot vessenek. Én — ugymond Zola — hogy igazamról a semmitűszék nyilatkozhassék, bizonyítékokat akarok szolgáltatni. A jövő októberben ismét megjelenek a bírák előtt és elő fogom terjeszteni azokat a bizonyítékokat, amiket az előbbi tárgyalások alkalmával nem engedtek előadnom.

Zola barátai határozottan állítják, hogy Zola nem fogja elhagyni Franciaországot, hanem tartózkodási helyét titokban fogja tartani, hogy elkerülje az ellene kibocsátott elfogatási parancs kézbesítését.

A lapok megerősítik azt a hirt, hogy Zola külföldre utazott; míg egyesek azt

állítják, hogy Brüsszelbe utazott, addig mások ezikkeket tesznek közzé, a melyek arra mutatnak, hogy Zola ma délután 2 órakor érkezik Luzernbe. Reggel 6 órakor távozott el lakásáról és esti 8 óra 50 percig még nem tért vissza. Azt állítják, hogy Genfbe utazott. A katonai körök organuma gyanánt szerepelő „Soir“ hevesen megtámadja Brissson miniszterelnököt, mert nem tudta megakadályozni Zola elutazását.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti távirata. —

A Mátyás-szobor.

Budapest, július 21. Fadrusz mester immár teljesen befejezte Mátyás király lovas szobrának mintázását, valamint a szobor négy mellékalakját: Mátyás fekete seregének négy vitézét. Hir szerint a kolozsvári szoborbizottság augusztusban tekint meg a mintákat s ugyanakkor intézkedik a szobor érzébeöntése iránt. A szobrot e szerint valószínűleg csak a jövő ősszel fogják fölállíthatni.

A branyiszkói ünnep.

Szepesvárálja, július 21. Városunk közönsége ma ünnepelte a Branyiszkó melletti csata évfordulóját gyászmisével, tömeges zarándokolással a honvédsírokhoz, ahol Szilvássy polgármester és egy tót paraszt, Dworinszky, aki 48 as honvéd volt, mondtak beszédeket.

A félbemaradt „szent.“

Budapest, július 21. Tudvalevő, hogy az egyházpolitikai tárgyalások alatt Zichy Nándor gróf és társai, bizonyos tüntetéssel indítottak mozgalmat az iránt, hogy II. Ferdinád osztrák császárt, aki utolsó pillanatig, még erőszakos fellépésük da-

czára se engedett a — protestánsoknak, szentté avassák. A legalább is izetlen mozgalom akkoriban elég feltűnést keltett, de úgy látszik, most már teljesen abba maradt, mert Zichy gróf és társai eddigelé egyetlen szükséges okmányt Rómába be nem nyújtottak.

Bokross Elek tanuja.

Budapest, július 21. Annak idején nagy feltűnést keltett Karácsonyi Jenő volt bonczhidai körjegyző, aki Montbach báró ügyvédjétől Györffy Gyulától hamisított váltó útján szép summa pénzt esalt ki azzal a töredelmes vallomással, hogy ő Bokross mellett hamis tanúságtételt tett. A váltóhamisítás kiderült ugyan, de Karácsonyi annál alaposabban eltűnt utána. Azóta aztán elkövetett csalást, kettős lopásokat stb., amiért négy évi fegyházra ítélték és azóta el is fogatván, ulti a büntetését. Ujabbán közokirathamisításért ismét törvényszék elé állították a derék urat és elítélték még egy évi börtönre, a mit ugyan a kir. tábla hét havi börtönre szállított le, de egyuttal utasította a törvényszéket, hogy Karácsonyira nézve összbüntetést állapítson meg.

Mese.

Budapest, július 21. Ma egy lap azt állítja, hogy Dóczy Lajos megvált a külügyminiszterium sajtó főnöki állásától, még pedig azért, mert a Fremdenblatt-ban indokolatlanul támadta meg a montenegrói félhivatalos lapot, a Glas Cruagoreál olyan közleményét, amely a montenegrói lapban soha sem jelent meg. Aki tudja, hogy Dóczy minden dolgában, de különösen a hivatalos ügyekben minő abszolút komolysággal jár el, az első pillanatra is láthatja, hogy ez a hir nem lehet egyéb, mint — mese.

titkos kedélyvilágra kíváncsian hajolt, kutatva, mint valami gyermek a rejtélyes fiókra . . .

Az est leszállt észrevétlen átmenetekkel az aranyzsinóból skarlátpirosba, aztán violaszinbe, majd fakó világitásba menve át. Felragyogott az esthajnal csillag, aztán egy másik: sőt most már ötöt lehetett megszámolni. És az új hold, gyöngye, finom alakban rajzolódott le a zafirszinű égen, ezüstös, reszkető fényvel világitva meg azt a nagy űrt.

— Ferrier! szólalt meg a fiatal asszony szeliden, — miért nem házasodik ön meg?

Azután a hosszú hallgatás után, mely csaknem az egész sétalovaglás ideje alatt tartott. Diana majdnem megriadt a saját hangjától.

Maga Ferrier is összereszt, talán meglepetésében, talán a hűvös idő miatt. Egy szénégető haladt el mellettük, szerzőmát felöltőjét vállára vetve. Diana várakozott, míg elhaladt az ember és akkor újra kezdte:

— Ferrier!

A férfi nem felelt és akkor a nő azt hívén, hogy nem hallotta, hangosabban ismételte:

— Ferrier!

A férfi nem fordult vissza, csak hal-kan mondá:

— Parancsol asszonyom?

— Maga sohasem volt szerelmes.

Ferrier várt egy másodpercet és aztán visszafordult. Az elgondolkozás ez órájában egyszer sem fordult vissza. De az most egész alakjában visszafordult és az a tekintet, melyet a fiatal asszonyra lővellt, olyan fensőbbiséggel, oly közvetlenül oly fényesen beragyogta azt az ismert arcot, hogy a lélekből előtörő ez a vilá-

gosság nem hagyott homályban semmi titkot:

Diana maga volt az, a kit Ferrier szeretett.

Szerette attól a pillanattól fogva a mikor meglátta. Szerette mindig, de barátja elől félrevonult hallgatagon. Ime itt van e catholikus életnek titka, ezért nem lehetett kimagyarázni az ellentéteket életében. Innen az egymással ellenkező szokások.

Ez volt mindennek oka, ez az elfojtott, de most elemi erővel kitörő szerelem.

Diana megremegett. Egy pillanatig rémülten szédelgett, mintha örvény szélén állna. A közönséges kaland helyett, melyet tétlen életének kíváncsiságával akart kifizékeszni, egy főséges, egész életre kiható szent érzellemmel állott szemben, oly érzellemmel, mely nem ismert gyöngeséget, nem alkudozást, mely nem bocsátott meg semmit és nem volt mulékony. És e pillanatban a nő érezte, hogy e hatalommal szemben egyedül van. Egyedül a magános erdőben, egyedül saját lelkével.

E határozó pillanatban kegyetlenül megkorbácsolta tüzes vérű paripáját és mint a nyíl, úgy vágatott el Ferrier mellett. A férfi követte példáját és most ott a sötét erdőben, az erdő kísérteties árnyai között dühös vágatás kezdődött, hol a két nekibőszült sarkantyuzott, megkorbácsolt állat egymást elérni, egymást elhagyni iparkodott — megtestesült képe annak az önmagából kikelt léleknek, melyek egymás elől futva, egymást kergetve tüntek el a sötét éjszakába . . .

Mikor Diana lelkendezve felrántotta a nyári lak terrassának ajtaját, ki volt pirulva nagyon. Szemei csillogtak, haja leomlott, összezesapzott.

— György! — kiáltotta éles hangon.

De aztán elnevette magát, mert férje György, oda volt könyökölve a terraszkörpárkányára és a csillagfényben nyugodtan szivta szivarkáját.

*

Pár órával később, mindahárman ott theáztak a nyári lak kis szalonjában.

Diana férjét nézte. Tulajdonképp nem is nézett mást mint férjét. Ugy tünt fel, annyira csak vele foglalkozott hallgatagon, mintha valami idegen embert tanulmányozott volna. És talán éppen férje volt az, kinek gyöngéd szerelmét felesége tudatába hozta annak az erdői jelenet. Menedéket keresve odaszorult, odasimult férjéhez, a természet adta gyámolhoz és védelmezőhöz, melyet a jótékony Gondviselés neki szánt. Férje most, mint ember teljesen új és szép világitásban tünt föl neki. Hiszen ő érte csupán az ő kedvéért — ő, ki az étkezeseknél mindig oly korrekt diszes öltözetekben jelent meg, most könnyű házi ruhában, ékszer nélkül jelent meg, búbajos kedvességgel jelezve az itthont, a feleséget.

György egy kissé meglepetve élvezte ezt a bájos szerelmi léghőrt, melynek nyilvánulását homlokán isérezte. Elevenen, szellemesen társalogott, ragyogtatta fényes lelki tehetségét felesége előtt, mint a hogy felesége széppé tette magát az ő kedvéért.

Egyszerre azonban megszűnt a társalgás, nem volt valami érdekes mondani-valójuk.

Ferrier megértette, hogy ő itt most felesleges, és hogy távozását várják.

Korán visszavonult és másnap elutazott.

*

Sohasem tért vissza többé.

József kir. herceg Debreczenben.

(Csapat-szemle a Nyulason.)

— S a j á t t u d ó s í t ó n k t ó l . —
— július 21.

Debreczen falai között magas vendég időzik tegnap óta: József kir. herceg, a honvédség főfelügyelője, a ki azért időzik itt, hogy szemlét tartson a honvédség fölött. A szemlét ma délelőtt tartotta meg a kir. herceg a Nyulason, hova már korán reggel kikocsizott. Az eredmény, mint örömmel jelentjük, kielégítette ő fenségét és elismerését fejezte ki a helyben állomásozó honvédség derék tisztikarának.

A szemléről a helyszínén jelen volt tudósítónk a következőket írja:

Napok óta szorgosan készülődtek a honvédkaszárnyákban. A legénység tisztogatott, fényesített, mert ma volt a nagy nap, mikor József kir. herceg megszemlélte a 3. honvédgyalogezredet. Reggel sűrű fellegek borították az eget, eső mutatkozott, amellet langyos szellő fujdogált. Szerencsére a fellegesportok eloszlottak s kellemes luczerna-illatos enyhe szellő járt, ma épen a legalkalmasabb idő volt a gyakorlatra.

A 3. honvédgyalogezred Nyiri ezredes vezetése alatt reggel 6 órakor ment ki a Nyulásra. Ezután érkeztek oda Bernolák altábornagy, kerületi parancsnok, Jekelfalussy Lajos tábornok, dandárparancsnok.

József kir. herceg érkezése 7 órára volt jelezve. A kir. herceg rendes időben meg is érkezett Bodnár alezredes segéd-tisztje és báró Vecsey huszárkapitány, parancsértisztje kíséretében.

Mikor József kir. herceg kiszállt a kocsiból, a katonazenekar a „Gott erhalte“-t játszotta. Majd Nyiry ezredes vágtatott lóháton a kir. herceg elé s megtette jelentését.

A kir. herceg, a jelentést átvéve s üdvözölve a környezetét, nem ült lóra, hanem gyalog megkezdte a szemlét.

Ekkor már nagyon sokan voltak a Nyulason, kik gyönyörködni akartak az ezred gyakorlatain.

A közönség kocsikon, lóháton, kellő távolságban foglalt helyet a katonaságtól s mindvégig kitaratva, érdeklődéssel nézte a gyakorlatokat.

Az ezred legelőször is zászlóalját alakított s a kir. herceg minden századból két szakasznak, összesen 8 szakasznak a gyakorlatait nézte végig. Ezt két századnak a gyakorlata követte. Tallián Zsigmond százados és Lőrinczy Béla főhadnagy századait szemlélte meg a kir. herceg.

Majd Kretz Richard őrnagy vezetése mellett zászlóalj-gyakorlatokat végeztek. Ez képezte a gyakorlatok legszebb részét.

A csapatok a futólagos sánczokat támadták meg. A sáncz mintegy 200 méter hosszú s félkörben van készítve.

A sáncz nehéz s áthatolhatatlan akadályokkal van körülvéve a 2 méter mélységű árokkal, úgy hogy a sánczok megközelítése s a felhatolás csak az akadályok elhárítása után lehetséges.

A sánczok mögött az ellenség foglalt helyet. A támadó zászlóalj 1500 lépés távolságról megkezdte a tüzelést. Egyik szakasz elhagyta a tüzelést, folytatta a másik.

A zászlóalj mindinkább előre nyomult. Közbe-közbe megállt s folytonosan tüzelt a sánczokon álló s a mögöttük meghúzódó ellenségre. Az ellenség a tüzelést viszonzta.

Mikor a támadó zászlóalj mintegy 300 lépésnyire volt a sánczoktól, megszólaltak a kürtök s a dobpergés s a zászlóalj egy része heves rohammal, élén az ezred

zászlójával vonult előre, míg a másik rész még mindig tolytatta a tüzelést. Eközben az utász csoport Pállagi Dezső főhadnagy vezetése mellett előre nyomult, megtámadta a sánczokat körülövedző akadályokat s pillanat alatt lerombolta s utat készítet a nyomában futólépésben a sánczok ellen rohamot intézett csapatnak. A zászlóalj többi emberei is futólépésben tartanak a sánczok felé s mintegy 100 lépésnyi távolban a lóárkoknál megállnak s folytatják a tüzelést, mialatt a másik része a zászlóaljnak az utász-csoport által elhárított akadályokon átgázolva, megtámadja a sánczokat s hatalmába keríti.

A gyakorlatnak ez a része rendkívül szép, megkapó látványt nyújtott. A fegyverek ropogása s a dob pergése, a kürtök hangja, a vezénylő tisztek kommandója s a csapatok kiáltása távol visszahangzott a nagy pusztára térről.

A kir. herceg kíséretével a sánczok közelében figyelmesen nézte a sikerült támadást.

A kir. herceg a szemle alatt mindvégig gyalog járt. Folyton a csapatok után ment s kíséretével nem sokat beszélt, mert a pontos, szabatos gyakorlatok lekötötték figyelmét.

Mikor a zászlóalj a sánczok tetejére felhatolt, a kir. herceg lefuvatott.

Majd maga köré gyűjtötte az ezred tisztikarát s meleg hangon megköszönte a tiszteknek, amiért az ezred kiképzésére oly nagy gondot fordítanak s teljes megelégedését fejezte ki a legénység példás magatartása s kiképzése felett s arra kérte a tiszteket, hogy jövőben is hasonló buzgalommal s igyekezettel végezzék kötelességüket.

Ezután az ezred őrmestereit gyűjtötte maga köré a kir. herceg s igyekezetre buzdította őket, mint a kire első sorban van bízva a legénység kiképzése s hogy ezután is nagy gondot fordítsanak a legénységre.

Az ezred ezután felállt s Nyiri ezredes vezetése mellett eldefilírozott a kir. herceg előtt. A menet alatt a katonazenekar magyar indulókat játszott. Ezzel véget ért a szemle d. e. 11 órakor. A kir. herceg s kísérete kocsira ült s visszahajtatott szállására.

Az ezred pedig vígan, zenésző mellett visszatért a péterfia utcai laktanyába.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Étthon“-a Keresk. akadémiá palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3-5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10-11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8-12 és d. u. 2-5 óráig tartanak. Az írtató, kiadó-hivatal s az irattárfeltek felvilágosításokat hétköznapokon d. e. 9-11, d. u. 3-4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10-11 óra közt.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn szerdán, szombaton d. u. 3-6-ig.

Hivatalos órák az állami anyakönyvvezetőknél Vasárnap d. e. 10-12-ig. Többi napokon d. e. 9-12-ig, d. u. 3-6-ig.

A debreczeni kir. járáshírség szóbeli kéréseket, kérelmeket és nyilatkozatokat felvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

Famunkafanatás. A kézügyesítő egyesület főreáliskola műhelyében d. u. 2-4 óráig Kedden elészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11-12 óráig.

József kir. herceg.

József főherceg Ő Fensége tegnap este városunkba érkezett. A legnépszerűbb s legmagyarabb főherceg fogadtatása igen lelkes és ünnepléses volt. Sok-sok nép gyűlt ki az állomáshoz üdvözlésére a magas vendégnek s a fellobogózott utcákon harsány éljenzés dörgött minden lépésénél. A főherceg kerülni kívánt minden hivatalos fogadtatást. Nem is volt nagy ceremonia; annál több volt a melegség az őszinte magyar szívek megnyilatkozásában. Simonffy Imre polgármester, Rásó Gyula alispán, Vecsey Imre tb. főjegyző, Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány, Király Gyula, Bészler Károly, Roncsik Lajos tanácsnokok diszmagyarban, Koncz Ákos tb. tanácsnok, Zsigmond Sándor esperes, egyh. kerületi főjegyző, dr. Wolafka Nándor v. püspök plebános, Materny Lajos ág. ev. főesperes, továbbá Bernolák altábornagy kerületi parancsnok, Jekelfalussy tábornok, dandárparancsnok két segéd-tisztrel várakoztak a főhercegre. A főherceg a szatmári vonathoz csatolt udvari kocsiban éjjel 10 óra 12 perczkor érkezett meg; vele együtt jött gr. Degenfeld József főispán. Bernolák és Jekelfalussy jelentése után Simonffy Imre kir. tan. polgármester tolmácsolta a város polgárságának hódolatát, tiszteletét és szeretetét, — örömet fejezve ki a felett, hogy öt év múltán ismét üdvözölheti a fenséges urat, akinek jóindulatába ajánlja Debreczent. — A főherceg igen nyájasan köszönte meg a szíves fogadtatást. Mint mindig — úgy most is örömmel jött e derék magyar városba. Legyenek — ugymond — meggyőződve, hogy ragaszkodása nem hogy gyöngült, sőt fokozódott az elmúlt öt év alatt e nemes város s ennek polgárai iránt. Legyen Isten áldása a városra! s legyenek boldogok polgárai! Zugó éljenzés kísérte a főherceg magyaros válaszát, ki az ezrekre menő tömeg lelkes ovációi között s a város ötös fogatán hajtatott szállására a Bikába, melynek földszített lépcsőházában Milecker igazgató fogadta. A főherceg a megérkezés után mindjárt nyugalomra tért.

— Ottó kir. herceg Nagyváradon. Ottó főherceg, ki a VII. huszárezred brigádirosa volt, — mint értesülünk — szombaton este a gyorsvonattal Nagyváradra érkezik, hogy résztvegyen a nagyváradi Vilmos-huszárok jubiléris ünnepségén.

— Személyi hír. Benedek Sándor közigazgatási bíró, az édes atyja, idős Benedek Sándor temetésére városunkba érkezett.

— A delegálti népiünnepélye. A nagyjából már meg volna állapítva a július 31-ki népiünnepély rendje; de váratlanul akadály merült fel, amelyet ha elhárítani nem sikerül, a szépen kigondolt, sok leleménységgel tervezett jótékonyezélu ünnepségből nem lesz semmi. Ugyanis a városi tanács a népiünnepélynek a Nagyerdőn tartását s a park elzárását, olyan különös feltételhez kötötte, amelyet a rendezőség el nem fogadhat, ha csak némi anyagi sikert is vár fáradozásaitól és jelentékeny befektetést igénylő vállalkozásától. Tegnap tehát pót-kérvényt adtak be a tanácshoz a serelemes kikötés visszavonása iránt. A tanács ezt már csak azért

is teljesítheti, mert hiszen a 97-ki nép-
ünnepélynél sem követelt ilyen terhes és
a jövedelmezőséget illuzoriussá tevő föl-
tétéleket.

— **Kertészeti kiállítás.** Említettük la-
punkban, hogy kertészeti kiállításra ké-
szülnek kertészeink. Ezen kiállítás októ-
berben lenne megtartva. Mi, kik mindig
örülünk, valahányszorilyen kiállítás van vá-
rosunkban, most az egyszer abban a vé-
leményben vagyunk hogy jobb volna, ha
— tekintve a gyümölcstermés csekélységét,
ezen kiállítást elhalasztanák a jövő őszre.
az egyházkerületi egyházi értekezlet idejére,
melyre papok és világiak mintegy négy-
százan érkeznek. Ez már magában is biz-
tosítaná a kiállítás látogatottságát.

— **Eljegyzés.** Sinay Gyula kórházi
írnök ejegyezte Lukács János borfogyasztási
hivatalnok kedves és művelt leányát,
Mariskát.

— **Megdöbentő hír.** Ezzel a címmel
a következő hirt olvassuk a Szabadkai
Hirlapban:

Megdöbentő hír. Lucsits Jakab főgim-
náziumi hittanárt elmozdították állásáról s
Bács-Almásra helyezték káplánnak.

Hogy miért megdöbentő ez a hír, en-
nek a magyarázatát Szabadkáról várjuk!

— **A női nyelv szaporasága.** Bebizonyítani
valamely állításukat; jótanácsokat
osztogatni éltük jobb felének; kiszinezi
az egyszer már megszületett gondolatokat;
hebizonyítani, hogy nekik van igazuk;
tovább adni a tereferét meg a trécsét; le-
alkudni a követelt árból; ügyleteket
megkötni: — mind e dolgokra számí-
totta ki legutóbb egy híres statisztikus,
hogy a nő nyelvének éppen 5,643,450
méternyi utat kell megtenni akkor, ha
a nő átlagos életkorát negyven évről
számítjuk. Ezek a számok nagyon sok
számjegyből vannak összetéve s nagyon al-
kalmasak arra, hogy a házassodni, akaró fiatal
embert kellő óvatosságra intsek a házassá-
gi szent frigy megkötése előtt. De hát
viszont mily elhagyatott, mily üres és
sivár volna az élet a nő beszédje, a nő
hangja nélkül! Azonfelül, bár hiányzanak
a kellő adataink annak bizonyítására,
azt hisszük, hogy a férfi nyelve se végez
kisebb munkát, ha már mozgásba jutott.
Mindazonáltal mégis nagyon érdekes és
tanulságos volna megtudni azt, hogy a
fenti adatokat szolgáltató statisztikus saját
tapasztalata alapján jutott-e a fentemlített
szám birtokába, mert ez esetben csakugyan
a sajnálatraméltó emberek közé sorozandó.

— **Szociálizmus és karhatalom.** A szo-
ciális mozgalmak elfojtása alkalmával szük-
séges karhatalmak igénybevételénél többször
tapasztaltott, hogy a közigazgatási hatóságok
és közegek a honvédelmi miniszter által
körrendeletben kiadott utasítás határozmányai
tekintetében tájékozatlanok, illetve attól eltérő-
leg járnak el. A belügyminiszter felhívja a
törvényhatóságokat, hogy a karhatalmak
igénybevételével jogosult közegeit utasítsa,
miserint az említett utasítást behatóan tanu-
mányozzák s annak határozmányait pon-
tosan betartsák, a karhatalom rendelkezési
jogával felruházott közeg nevét pedig a kar-
hatalom parancsnokával minden egyes eset-
ben kellő időben közölik.

— **Vakmerő tolvaj.** A biharvármegyei
Tenkén vakmerő tolvajlás történt a na-
pokban. Gasparih főerdész ugyanis vendé-
geivel ebédelt. — Ebéd után, midőn az
ebédlővel szomszédos szobába benyitott a
Wertheim szekrényt nyitva és üresen
találta. Mig ebédelték, valaki elemelt ab-
ból mint egy 1500 forintot, mely tenkén
az uradalom, részben a főerdész tulajdona
volt. A tolvajt keresik. Érdekes, hogy a
Wertheim kulcsa egy héttel a lopás előtt
gyanus körülmények közt eltűnt.

— **1,100.000 forint egyetlen gyöngyért.**

A legnagyobb összeg, mit valaha egyetlen
gyöngyért fizettek, 1,100,000 frtra rugott.
Ez az értéke a nagy Tavernier féle gyöngy-
nek. Eredetileg egy arabs kereskedőnek a
tulajdonát képezte a Tavernier Páristól
egyenesen azzal a szándékkal utazott
Califáig, hogy e gyöngyöt megszerezze.
Bár elő volt rá készülve, hogy a gyön-
gyöt a 100.000—1,000.000 frt érték közötti
valamely árban kell megszereznie,
mégis úgy reménykedett, hogy körül-
belül 250.000 forintot megkaphatja. —
Első ajánlata 100.000 frt volt, de néhány
napi várakozás után már 750.000 frtra is
felszökött az ára. Végre is 1,100,000 frton
szerezte meg s szakértők állítása szerint
ezt az árat megis érdemeli. Az idáig is-
mert drágakövek között a legnagyobb, a
legtisztább és leghibátlanabb, fénytörése
pedig példátlan. Epen két hüvelyk hosszú
s tojásdad alakú. A ki menyasszonyának
meg akarja szerezni, az dupla áron meg-
kaphatja.

— **Majd átöltözködik.** A Jóska már va-
lami jól ösmert alak lehet a rendőr kapitány
előtt. Onnan lehet ezt gondolni, mert mikor
a Jóskával ez ügyben letárgyalt a kapitány
és abból kifolyólag nem marasztalhatta el,
hát szólt a kapitány ur az írnökjának:

— Ugyan kérem, nézze meg, nincsen-e
a Jóskának valami hátralékos büntetése?

Az írnök belenézett a könyvbe és je-
lentette:

— De igenis van, kapitány uram!

Int a kapitány az őrmesternek, de szó-
val is mondja:

— Kisérje le a Jóskát:

Jóskán azonban smoking van és fekete
nadrág. Kemény kalapja is van neki. Azért
szól:

— Engedjen haza kapitány uram. Nem
vagyok a börtönhöz hozzá öltözködve: Ott-
hon majd ruhát váltok s akkor visszatérvén,
nem bánom, ha le is ülöm ezt a kis bün-
tetést.

A kapitány az elegáns rabnak az idő-
haladékot meg is adta, aki később vászon-
ruhába öltözve vissza is tért a tömlőzbe.

— **Kimúlt közmondások.** Nemesak az
ember mulandó, hanem minden e széles
világon. Arra azonban nem igen gondol-
tunk, hogy a közmondás is mulandó lehet.
Pedig az. Hogy megszűnt a krajezár és
helyét a fillér foglalta el, több közmondás
ravatalra került és nemsokára e közmon-
dások a feledékenység bus homályába
merülnek. Többek közt e közmondások is
átadatnak a végenyészetnek: „Ki a kra-
jezárt nem becsüli, a forintot nem érdemli”,
vagy: „Krajezárból lesz a forint.” Azon-
ban avval a biztos tudattal nyésznek el
e közmondások, hogy rövid időn belül
feltámadnak és a fillerre vonatkozólag
fogják folytatni földi pályafutásokat. Ez
igy van a közmondásokkal. De valami,
ami a feltámadás reménye nélkül száll
sirba. Ez a garas. Mi lesz a garassal? A
garas végképen elmúlik, mert csak nem
mondhatják azt, hogy négy fillér egy
garas. A garas a szegény emberek pénze
volt s szomorú szívvel gondolunk arra,
hogy nincs többé. És mi lesz avval a
juhászlegénynyel, aki tudvalevőleg Tarnó-
czára szegődött bojtárnak s aki azt hangoz-
tatta, hogy: „fizetésem tíz frt husz krajezár”.
ez a juhászlegény ezentul nem mondhatja,
hogy: fizetésem husz korona negyven
fillér, mert így a sor hosszabb lenne, mint
a dallam. Pedig ez a juhászlegény sokáig
kedvelt alakja volt a bus magyaroknak s
hogy most a változott viszonyok követ-
keztében ő is elkötözik ez árnyékvilágból,
borús gondolatok gyötrik az embereket és
igy sóhajtának fel: lesz-e olyan sok jó
napunk a filléres világban, mint a milyen
a krajezárosban volt!?

— **Malál a vonaton.** Tegnap Debreczen
és Püspök-Ladány között egy II. osztályu
kocsi-szakaszban halál-jelenet játszódott
le. Egy ur végighanyatlott a bőrülésen
és nem is kelt föl többé. A szive volt
beteg, úgy látszik az ölte meg. A halottat
a kórházba hozták. Nem tudják, hogy
kicsoda, mert a zsebében nem találtak
semmiféle olyan iratot, a mely a szemé-
lyéről fölvilágosítana. A rendőrség a ha-
tóságokat értesítette az ismeretlen ember
haláláról.

— **Rác Károly** és zenekara ma este
8 órakor zene-estélyt tart a Dréher-féle
sörösarnok ujonnan parkirozott kertjében.

Gyászrovat.

† **Egy öreg polgár halála.** Polgár
Csurka János 76 éves korában, ma dél-
előtt félnyolcz órakor elhunyt. Folyó hó
23-án temetik a Petőfi-tér 121. számú
háztól.

A háboru.

Madrid, július 20.

A lapok szerint a különböző pártok-
ból koalíció alakult a kormány ellen az
alkotmányos jogok időleges felfüggesztése
miatt.

Madrid, július 20.

A lapok szerint a miniszterek cso-
dálkóznak azon, hogy Toral tábornok az
egész Santiago tartományt belevonta a
kapitulációba. Blanco tábornagról rész-
letes jelentést kértek, a melyet a legfőbb
haditanács elé terjesztenek. Az Imparcial
szerint néhány miniszter úgy nyilatkozott,
hogy a béke kérése egyértelmű volna a
vereség beismerésével. Az Egyesült-Álla-
mok föltételei különben is oly súlyosak,
hogy a háboru folytatása előnyösebbnek
látszik. Néhány lap szerint valószínűleg
változás fog történni a miniszteriumban.

London, július 20.

Santiago átvétele alkalmával izgató
inczidens történt. Midőn az amerikai lo-
bogót a spanyol és amerikai csapatok je-
lenlétében a santiagoói városháza toronyára
felhúzták, a new-yorki World harczteri
tudósítója, Shiovel, felment a toronyra,
hogy a szertartás szemtanuja legyen.
Shafter tábornok alig hogy őt meglátta,
megparancsolta, hogy vezessék le. Shiovel
ezen annyira feldühödött, hogy Shafterhez
érve, mielőtt még megakadályozhatták
volna, hatalmasan arculcsapta a főgene-
rálist. Shiovelt azonnal lánczra verették.

Törvénytörés.

Az árvák negyedmilliója.

— Saját tudósítónk jelentése. —

Arad, július 19.

A miniszteri kiküldöttek ma dél-
előtt kezdték átvizsgálni a nagy pénztárt,
a melyből Krivány elvitte a negyedmil-
liót. Mostanig nem derített ki újabb
sikkasztást. Köller János vizsgálóbíró
reggeltől délig azzal foglalkozott, hogy
Krivány bűntársait leleplezze, azokat tud-
niillik, a kik az értékpapirokat elzalogo-
sították. Potrubány törvénytörési elnökkel
és Sarlot főkapitánynyal hosszan érteke-
zett. Az alkaptány és néhány detektiv
a vizsgálóbíró előszobájában várja az el-
fogatási parancsok kiadását. Valószínű,
hogy ma délután letartóztatják Krivány-
nak két-három barátját.

Ma délelőtt fölbontották Krivány két
ismeretlen levelét, a melyet szökése előtt
irt. Az egyik Vertán Péter dr. anya-
könyvvezetőnek, volt árvaszéki ülnöknek
szól s ebben mindössze ennyi olvasható:

B. u. é. k.

Krivány János.

Ugy látszik, hogy a sikkasztó a kritikus napon se vesztette el humorát. A másik levelet sógora, Purmann pénzügyi tisztviselő szolgáltatta át. Krivány ebben bucsuzik feleségétől, megvallván neki nagy vétékét.

Édes feleségem!

Gazember vagyok. Bocsásatok meg, hogy nyomorban hagytalak benneteket. Nevelj gyermekeinkből különb embereket, mint én voltam; az Isten meg fog áldani érte. Áldjon Isten benneteket. Csókold meg gyermekeimet, azokat az aranyos fiukat, akik nekem annyi örömet tudtak volna szerezni, s akiknek én csak szégyent és gyalázatot szereztem. Isten áldjon!

szerencsétlen férjed
János.

Szathmáry Gyula alispán kijelentette, hogy azért nem jött rá a sikkasztásra, mert Krivány tisztviselőtársai titkolódtak előtte. Különben ha a vizsgálatot befejezik ellene, — nyugalomba vonul.

Érdekes, hogy Meszlény Antal, aradi királyi ügyész, a ki Krivány ügyében in tézkedik, miképpen nyilatkozik a sikkasztóról.

— Ha Kriványt el is fogják Amerikában, mondja az ügyész, haza aligha hozzák, mert ehhez igen sok pénz kell. Ugyanis a kiadási költségeket előre kell lefizetni. Az amerikai bíróság privát detektívtestületet biz meg a letartóztatással, a mi csak ritkán jár eredménnyel, mert a sikkasztó rendszeren lekenyerezi a detektíveket. Az 1872 diki egyezség értelmében kiadják ugyan a sikkasztókat, de az eljárás igen hosszadalmas és költséges. A magyar igazságügyminiszternek kell megírnia a megkeresést, az amerikai osztrák-magyar konzulnak esküt kell tennie, hogy Krivány sikkasztó. Erre az Egyesült-Államok igazságügyi államtitkára javaslatot tesz az elnöknek, a ki aztán engedelmet ad a letartóztatásra. A kiadást valóságos törvényszéki végtárgyalás előzi meg, a melyen a magyar államnak csak annyi joga van, mint a sikkasztónak. Mindegyiknek bizonyítania kell. E végből szükséges lenne, hogy két aradi árvaszéki tisztviselő az Újvilágba utazzék, mert nekik kellene bizonyítaniuk, hogy a letartóztatott ember csak ugyan a sikkasztó Krivány. Különben bizonyos, hogy rá sem bizonyíthatnák a sikkasztást, mert zsebében van a július 2-diki pénztárvizsgálatról szóló jegyzőkönyv, amely bizonyítja, hogy a pénztárt rendszerben találták.

Megczáfolt legenda.

Reggelenként a nagyerdei parkban keresztül visz az utam. Hetek óta, nap-nap után egy szomorú embert láttam ott, a ki egy padon ült. Nem tudom, hogy miért, de az az ember felkeltette az érdeklődésemet. Bosszantott is, mert sohasem olvasott újságot, de csodálkoztam is rajta, mert sohasem vettem észre, hogy a vele egy padon ülőkkel csak egy szót is váltott volna. Részvétet is keltett bennem, mert nagyon szomorúnak látszott, mintha oly dolgokon tűnődne, melyektől a kegyetlen sors örökre megfosztotta. Vastag, piros, gömbölyű arcán a bánat barázdái húzódtak el, melyeket komoly események vonhattak ott csak legujjában, nem épp karcu termete pedig azt látszott bizonyítani, hogy nem az anyagi nélkülözés a forrása az ő szenvedéseinek.

Mikor legutoljára láttam, az a bizonyos időjárás dühöngött, melyet mi újságírók

nyári télnek szoktunk nevezni. A parkban kettőkön kívül egy árva lélek sem volt. Az eső patakokban folyt. Bánatos emberem esernyő nélkül ült.

Most vagy soha! — gondoltam magamban. És pár lépéssel előtte termettem. Hatalmas, négy személyre szóló esernyőmet feléje tartottam és tolakodó barátsággal kérdeztem tőle:

— Bórig ázik át uram. Nem jönne az esernyőm alatt velem?

Szinte ijedten nézett rám és csodálkozva kérdezte:

— Hát esik?

Megriadtam. Ennek az embernek valami szörnyű baja lehet. Nem akartam mellőle tágitani, most már a kíváncsiság is föléledt bennem. Akarata ellenére is feléje tartottam az esernyőmet.

— Bocsássa meg tolakodásomat, — mondtam neki, — de mégis megkérdezem, nem lehetnék valamiben segítségére?

Fájdalmas mosoly rebbent el az arcán.

— Nekem akar segítségemre lenni? . . . Hát visszaadhatja a feleségemet és gyermekeimet? . . .

— Óh . . . kedves családja . . .!

— A zöldben van.

Aztán mereven nézett rám és minden egyes szótagot külön hangsúlyozva, így szólt:

— Szalmaözveggy vagyok!

Szalmaözveggy! Hát ez az! Tréfás oldaláról igyekeztem a dolgot felfogni.

— De hiszen a szalmaözveggyeket rendszerint egész másképp . . .

Most hirtelen beszédessé vált.

— Már ön is kezdi? Ezt nem birom tovább. Valamennyi élezlapban, ujságban, tárczában . . . mindenütt vig embernek festik a szalmaözveggyet, pedig igazában valóságos szegénylegény . . . Nézzen meg engem! Mi hasznom a szalmaözveggyesemből? Képzélje kinos helyzetemet . . . a szakácsnét is kivitték falura. Nincs otthonom, az étel nem izlik, az ágyamban már feküdni sem tudok, nincs senkisé, aki a fehérműmet rendszerben tartja, nem halom pirosposztag apróságaim kacagását . . . nem is tudom tulajdonképp, hogy mi a bajom, hiszen ez idén először vagyok szalmaözveggy! . . .

— Kedves családja ez idén utazott el először?

— Igen . . . mert hát tetszik tudni . . . én kereskedő voltam . . . hentes . . . de most egy kis örökséghez jutottunk és ennek az első következménye családunknak nyaralása lett.

— De hát kedves uram, ha így állanak a dolgok, ha pénzecekkjük is van, miért nem ment el ön is falura?

— Hja! Épp ebben rejlik a tragikum! Oly igen örültem annak a pár heti szalmaözveggyességnek.

— És most tisztán kezd látni! Nem akart velük elmenni?

— A világot sem! . . . Kieszelttem minden lehető kifogást, hogy itthon maradhassak. Megjártam . . . Vakon bízam a szalmaözveggyeségi gyönyörökben, tizennégy évi házasság után végre egyedül akartam az életet élvezni . . . úgy, ahogy meg van írva és most igazi kutyaéletet élek . . . Adják vissza a feleségemet, adjátok vissza gyermekeimet! . . .

— Uram, ön ritka egy példány . . .

— Nem vagyok az! Nem is vagyok kivétel. Számítalan férjet láttam már, a kik szintén nem tudják szabadságukat élvezni.

Beesületszavamra mondom önnek, dajkamésék azok, a mit a szalmaözveggyes gyö-

nyöréről beszélnek . . . A férjeknek, a kik ebben az állapotban jól érzik magukat, nincs szükségük a családjuktól való elválásra. Ezek Don Juanok, akik akkor is tudnak mulatni, amikor a feleségük itthon van. De aki őszintén ragaszkodik családjához, aki otthonát, a csendes, kényelmes házasságot szereti, az már pár nap alatt is meggyűlöli az egyedülélést, senki és semmi nem pótolhatja neki ezt . . . Nem bánom, ha ezt másoknak is elmondja, vagy akár meg is írja, hivatkozzék rám, ha tetszik, hadd szünjék meg végre az a sok ostoba beszéd a szalmaözveggyesség gyönyöreiről, melyek sok szegény asszonyban, a kik a faluzás terheit kénytelenek viselni, azt a vélelmet keltik, hogy a férjük otthon folytonosan mulat és hogy a nyaralást legalább is karácsonyig szeretnék kihuzni! Föltékenység is kinozza a szegény asszonyokat, éjjel nem tudnak aludni . . . nyugtassa meg őket, kérem, ezáfolja meg ezt a balhitet . . .

E vallomás után, mely mind izgatottabbá tette emberemet, fölállt és szomorúan utnak indult. Enni ment. Lassan, fejét lehorgasztva ment, kezeit gépiesen lóbálta . . . én pedig kötelességszerűen megírtam e dolgokat hogy a kétségbevonhatatlan bizonyítékok alapján örökre elpusztítsam azt a legendát, a mely a mulató szalmaözveggy-férjekről szól.

Dr. Faust.

A tárgyalási teremből.

A bíró: Tud ön valami enyhítő körülményt fölhozni?

A vádlott: Megkövetem alásan, az a három fog, amit én a panaszos álkapásából kiütöttem, valamennyi lyukas volt

*

Az elnök: Miután ön alibit akar bizonyítani, mondja meg, mit tett ön aznap éjjel, mikor a büncselekményt elkövetették?

A vádlott (mosolyogva): Bocsánat, de ez olyan pikáns kérdés, hogy erre csak zárt ülésben felelhetek.

*

Az elnök: Mi a foglalkozása?

A vádlott: Őszintén megvallom, előlött még sohasem gondolkoztam.

*

A bíró: Volt már ön büntetve?

A vádlott: Szivarozásért hat hónapot ültem.

A bíró: Szivarozásért?

A vádlott: Igen, a gazdám szivarjait füstöltem el.

*

Az elnök: Hasztalan tagad, maga a tolvaj!

A vádlott: Figyelmeztetem az elnök urat, hogy ne méltóztassék ilyen határozott kijelentést tenni, mert, mint elfogult bíróság ellen, semmiségi panaszszal fogok élni.

*

Az elnök: Volt e már büntetve?

A vádlott: Nem én.

Az elnök: Nem-e? Hiszen már én is kétszer itéltem el.

A vádlott: Hát akkor, miért tetszik kérdezni.

*

Az elnök (egy aggszüztől): Férjezett, vagy hajadon?

A tanu: Bocsánat, de erre a kérdésre megtagadom a választ, mert ez családi ügy.

*

Az elnök: Miért öntötte le ön a kedvesét vitriollal?

A vádlott: Mert nem volt revolverem, amivel agyonlőhettem volna!

*

A bíró: Nem restelli ön az árvák pénzét elsikkasztani?

A vádlott (önérzetesen): Kérem szépen, én az egész összeget egy árva leányra költöttem.

A bíró: Milyen az állapota (nő vagy nőtlen)?

A vádlott: Köszönöm kérdését, egészséges vagyok.

CSARNOK.

A sors.

(Regény.)

4.

— Irta: **Francisco de Renzis.** —

Fordította: **Váradai Ödön.**

(Folytatás.)

Ezen annyira kevés hasznu gyámságát a papnak mindazonáltal maga Venturelli asszony kérelmezte. Ő ugyanis férje száműzetése után oly zilált viszonyok közzé jutott, hogy fivéréhez volt kénytelen folyamodni, — jóllehet tapasztalásból tudta, mily kétszínűre képes s mennyire közönyös önzésében.

Ha mindazonáltal a gonosz nyelvek megjegyzéseket tettek az ő papi egoismusa felett (mely saját érdekeit barátjai, a családok, embertársaiénál többre becsüli) úgy ő, jóllehet minden rokonságot tagadott, mely őt akarata ellenére egy rebellis sógorához kötötte, a gyámságot mégis esúpán azért fogadta el, hogy a gyermek így apja elveiben fel ne növekedhessen, hanem oly elvekben, melyek a tiszteletreméltó pap előtt büszkeség és dicsőség tárgyát képezték.

Miután így a látszatot megmentette, a kanonok gondolja és fáradsága egy ezüst huszas adományozására s egy félfont sütemény ajándékra szorítottak, de a tiszteletreméltó kanonok ur még sem mulasztotta el, hogy ő excellentiájának, a püspöknek, gyakori látogatásainak alkalmával, unokájával szemben tanusított bőkezűségét és gondoskodását el ne sorolja.

— Az uristen — történjék meg az ő szent akarata — erre a keresztyéni megadás sohajtása emelkedett kebléből, az uristennek tetszett az, hogy reám vétkeim megbüntetésül súlyos keresztet tett; dicserőssék az ur neve, mindörökké ámen! — mondá Don Gabriel szerényen.

Mire a püspök, ki valóban istenfő ember volt, viszonzá: Don Gabriel, ne panaszkodjék Ön a miatt, hisz e földi nyomorúságban mindenkinek meg van a maga keresztje . . .

— Nem is panaszkodom én e miatt, Excellenciád, nem panaszkodom miatta; méltatlan szolgálja volnék az urnak, ha nem venném örömmel e súlyos megpróbáltatást. Erzem, hogy nagy, szent feladat jutott osztályrészemül. A (rossz) megromlott családnak legalább egy tagját óhajtom istennek tetsző módon felnevelni! . . . Isten egy esoda által majd segélyemre fog jönni ha egy magam nem leszek elég erős ennek véghezvitelére. De méltóságod, érzem, érzem szivemben, ha egyszer szeretett királyunk elé lépek s neki egy demagog fiatal gyermekét megmutatom, bátor hangon fogom mondani: „Felség, itt van a trónnak egy új védelmezője”. Egy lázongó atya magzatát nevelésem loyális alatt valóvá téve, a trón és oltárnak harczosa.

Don Gabriel jól érté dolgát, úgy hogy a püspök ő méltósága őt tartá jótékony kanonokai között a legérdemesebbnek.

Azon októberi vasárnapon, midőn az előadás szünetelt, kérdezé Don Gabriel unokaöccsét a levizsgázotttan tárgyakból; kérdezte tőle Romuluszt, a pun háborút, Scipio Africanus történetét, szintugy kérdezett tőle, midőn a fiu már azt is tanulta, egyetmást az algebrából s a mértani feladatok köréből.

Az ifju Venturelli türelmesen válaszolt, tekintetét anyja szeméire irányítva; Don Gabriel kedélyesen nevetgelt tubák-szippantásai között s ha ütött a válás órája, közép- és mutató ujjával gyöngéden megérinté az ifju arcát. Hogy ha különösen le akart erőszkedni, akkor a jó pap unokaöccsének nedves szent jobbával fittyet hányt, ez volt jele legnagyobb megelégedésének. Miután ez megtörtént, felemelkedett helyéről a kanonok nagybácsi nagy erőfeszítéssel s aztán ingadozó gyenge lábaival kilépett az ajtón, hogy — mint valami csillag, mely pályáját végzi — 365 nap mulva visszatérjen.

A nagybácsi látogatásakor anya és fiu egy szót sem váltottak egymással, nem is emlegették soha Venturelli kapitány nevét. Vajjon gyöngédség volt-e ez a kanonok részéről, vagy kölesönös bizalmatlanság a három rokon részéről?

Annyi azonban bizonyos, hogy ama napon Fortunato szomorubb volt, mint rendesen.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Szőlősgazdáink figyelmébe. A nagym. földműveléskgyi magy. kir. miniszterium által Hajdu, Szabolcs és Jász-Nagykun Szolnok vármegyék területére alakított új szőlőszeti felügyelői kerületbe Szegedről-Debreczenbe helyeztetvén át, hivatalos működésemet megkezdem, midőn erről az iden tisztelt szőlősgazdákat értesíteni szerencsém van, egyidejűleg tisztelettel megjegyzem hogy megkeresésekre a szőlőművelés és borászat sörébe tartozó felvilágosításokat és utbaigazításokat a legnagyobb készséggel megadom. Lakásom Hunyadi-uteza 17. szám alatt van Heinrich József szőlőszeti és borászati magy. kir. felügyelő.

Debreczeni piacz.

Július 18—19 heti vásár.

Gabonavásár.

Buza, piaczra hozatott 3600 kgr. I. rendü 10.50, II r. 10.30, III r. 10.10.

Rozs, piaczra hozatott 2200 kgr. I. rendü 6.60, II r. 6.50, III r. 6.40.

Kétszeres, piaczra hozatott 2100 kgr. I. rendü 8.50, II r. 8.40, III r. 8.30.

Árpa, piaczra hozatott 1800 kgr. I. rendü 7.20, II r. 7.10, III r. 7.—.

Zab, piaczra hozatott 1400 kgr. I. rendü. 5.30, II r. 5.20, III r. 5.10.

Tengeri, piaczra hozatott 3900 kgr. ó-tengeri I. rendü 5.70, II r. 5.60. III r. 5.50.

Köles I. r. 4.80.

Köleskása 13.—, 12.50.

Burgonya 3.—

Piaczi árucikkék:

Kilonként: Árpakása 16—34 kr. aszaltszilva 36 kr., asztali dara 18—22 kr. burgonya 3 kr., borsó szepességi 22 kr., szatmári 16 kr., bab fehér 10 kr., sárga 10 kr. dísznő-zsir 68, ezukor 46—48, irós-vaj 80 kr., köleskása 15 kr., lenese szatmári 26, szepességi 30 kr., liszt Nr. O. 20½ Nr. 1. 20 kr., Nr. 2. 19½ kr., Nr. 3. 19 kr., Nr. 4. 18 kr., Nr. 5. 17½ kr., Nr. 6. 17 kr., Nr. 7. 14 kr. olvasztott vaj — kr., só darabos 11 kr., darált 12 kr., rizskása 16—36 kr., szappan 22 kr., szalonna sós 72 kr., sótlán 66 kr., kávé —, frt — kr.

100 kilonként: Bab fehér 8—12 bab sárga 8—12 burgonya 2.00, só darabos 10.80, só darált 11.00, d. zsir 68—70 frt, széna I. rendü 2.—, II. r. 1.80, III. r. 1.60, szalma I. r. 60 frt. II. r. 40, szalonna sós 64—66 frt, szalonna sótlán — frt, háj 64—66 frt, juh turó —, szappan — frt, aszalt szilva — frt, borsó — frt, lenese — frt. rizs — frt, pirszen 2.00, salgótarjáni 1.50, szalonkőszén —, árpakása —.—.

Állatvásár.

Ló felhajtatót 650 db., elkelt 500 db. Marha felhajtatót 930 db., elkelt 710 db.

Husárak: Marhahus 40 44, 46, 48, 52— kr. Bornyuhus 56, 60 kr. Sertés 56, 58, 60 kr. Juhhus — kr.

Tüzifa: 4 köbméter tölgyfa 12 frt bükkfa 13 frt, nyárfa 7.00 kr., fafelvágás 2.50 frt, beszállítása 1.50 kr.

Napszámárak: Havi átlag, férfi ellátással 80 kr, ellátás nélkül 1.20 kr. nő ellátással 50 kr, ellátás nélkül 80 kr. gyermek ellátással 20 kr, ellátás nélkül 35.

Literenként: Tej 10 kr., tejfel 40 kr. aszalt-szilva 12 kr., petroleum 16—20 kr. borsó 14—16 kr., lenese 14—16 kr., bab 8—10 kr., köleskása 12 kr.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. július hó 21-én.

Államadósság:

Magyar aranyjáradék 4%	—	120.85	121.50
„ vasuti beruházási köt. 4½%	—	120.—	121.—
„ koronajáradék 4%	—	98.80	99.—
„ regále vált. köt. 4½%	—	100.80	101.55
Osztrák aranyjáradék 4%	—	121.50	122.—
Egységes államkötvény 4½%	—	101.50	102.—
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	139.75	140.75

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	394.30	394.50
Osztrák hitelbank részvény	—	359.20	359.40
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	103.—	103.25

Sorsjegyek:

Magyar jelzálogban 4%-os sorsj.	—	122.—	123.—
„ 3%-os	—	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	—	120.75	121.75
Magyar vörös kereszt-sorsjegy	—	10.75	11.25
Osztrák „	—	20.—	20.50
Olasz „	—	11.75	12.25
Bazilika sorsjegy	—	6.75	7.25
Jó-sziv „	—	4.10	4.50

Pénzmekek:

Cs. és kir. arany	—	—	5.63	5.71
20 márkás arany	—	—	11.76	11.80
20 frankos arany	—	—	9.51	9.54
1 Sovereigns	—	—	12.—	12.04

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. július 20-án.

A buzaüzletben 6- és uj-buzának az 40—50 krral csökkent. Az üzlet lanyha hangulatban nyílt meg és mérsékelt kínálat mellett malmaink a vásárlástól tartózkodtak és további árengedmény követeltek, a mit eladók engedélyeztek is, dacára ennek a forgalom csak igen szűk keretben mozgott. Eladatott 8000 mm., nagyobb áron, uj buza 40—50 krajczárral olcsóbb áron.

Rozsban jó volt a kereslet, az irányzat szilárd és az ára 10 krral emelkedett.

Tengerinek az ára szintén 20 krral emelkedett jó kereslet következtében.

Zabban elkelt néhány kocsirakomány 10 krral drágább áron.

Eladatott:

Buza, Tiszavidéki. 100 mm. 78 k. 13.85 forinton, 200 mm. 77 k. 13.80 forinton, 500 mm. 76 k. 13 forinton, 100 mm. 75 k. 13.— frton, 300 mm. 77 k. 14.95 frton, mind három bónapra.

II. Határidő-üzlet.

Az irányzat csöndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelt volt.

Hivatalos zárórfolyamok déli 1 órakor.

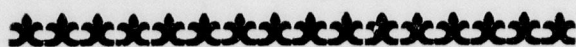
Buza szeptemberre	8.35 — 8.37
„ júniusra	— — —
Rozs szeptemberre	6.54 — 6.56
Tengeri máj.—jul.-ra	5.20 — 5.21
Zab szeptemberre	5.54 — 5.56

Délután 4 órakor zárlat:

Buza juniusra	8.35 — 8.35
ősze	6.54 — 6.55
Rozs szeptem.	5.54 — 5.57
Zab	5.22 — 5.23
Tengeri máj.—jun.	12.— — 12.10
Repeze augusztusra	

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Aratási tudósítások. Tisztelt levelezőinket felkérjük, hogy tudósítsanak bennünket minél előbb az aratási eredményekről. Lehetőleg arra a kérdésre kérünk feleletet, hogy hány holdnyi területen milyen minőségű és mennyi mennyiségű buza termett?

Bérekocsik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-1/2-ig esti 9 óráig	3	2
II. Órasszámra.		
Fél órára	40	30
Háromnegyed órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félórára vagy kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város szomszárjában belüli	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetőseknei (vallaskülönbőség nélkül), ha a végzettség a templomban történik	2	1.40
A temetőbe ki és vissza	1.20	80
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	60	40
A színházba menet	80	60
A színházról jövet	80	60
Bármely vasúti indóház vagy raktházhoz nappal menet vagy jövet kézi tászkával	50	30
Éjjeli menet vagy jövet kézi tászkával	80	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után 10 kr. jár.		
A korcsolyázó vagy csónakázó tóhoz, ezekorgyár, légszuszogó, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lévöldéhez menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Kélső barom- és lóvásártérre oda és vissza egy órai várakozással	1.20	90
Minden következő órára	40	30
A katonai lakóházhoz és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítottak.

Menetrend.

I. Debreczeni országos vásár alkalmával.
(az ugynevont fővásár vasárnap és hétfői napján)

a) Debreczen — püspökladányi vonal.

1778 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	1723 sz. vonat I. II. III. o.
146	ind. Püspök-Ladány	128
208	Kaba	108
228	Szoboszló	1244
234	Vérvolgy 104. sz. őrház	1231
241	Ebes	1224
250	Ondód 107. sz. őrház	1214
303	őrk. Debreczen	1200

b) Debreczen — szerencsi vonal.

1667 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	1670 sz. vonat I. II. III. o.
719	ind. Hadház	358
737	Alsó-Józsakert 117. számú őrház	340
755	őrk. Debreczen	320

II. Nyiregyházi országos vásár napján

1668 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	1669 sz. vonat I. II. III. o.
524	ind. Debreczen	607
614	Alsó-Józsakert 117. számú őrház	577
634	Hadház	543
643	Téglás	519
706	Ujfehértó	428
721	Császárszállás m. r. h.	426
731	őrk. Nyiregyháza	414

III. Szatmári országos vásár napján:

1779 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	1774 sz. vonat I. II. III. o.
656	ind. Királyháza	702
720	Fekete-Ardó	642
733	Nevetlenfalva 98. sz. őrház	625
741	Halmi	622
809	Mikola	540
823	őrk. Szatmár	513

IV. Munkácsi országos vásár napján:

470 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	
505	ind. Csap	
605	Eszeny 225. sz. őrház	
626	Bátyu	
643	Barkaszó 278. sz. őrház	
658	Sztrabicsó-Gorond	
717	őrk. Munkács	

V. Derecskei országos vásár napján:

Vegyes vonat 4515 I. II. III. o.	Állomások	Vegyes vonat 4518 I. II. III. o.
859	ind. Derecske	704
910	őrk. Sáránd	234

Megjegyzések.

1. Az állomások neveitől balra fekvő idők felülről lefelé, a jobbra fekvő idők pedig alulról felfelé olvasandók
2. A vonatok közlekedési ideje a közép-európai idő szerint van kitüntetve.
3. Az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő a percek aláhúzásával van megjelölve.
4. X = Feltételes megállás.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

6630. sz.
1898.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a város székháza alatt levő, a Kossuth-utczára nyíló 16-ik számú, eddig a Droppa és Taróczky czég által bérelt bolt-helyiség az 1898. év október hó 1-től—1903. május 1-ig terjedő időre, a számvevősegnél közszemlére kitett árverési feltételek mellett **1898. augusztus 10-én délelőtt 9 órakor** a városház kistermében megtartandó árverésen bérbe kiadatni fog.

Miről az árverezni szándékozók azzal értesítettnek, hogy a kikiáltási ár 10%-a bánatpénzül készpénzben az árverelő bizottság kezéhez letendő.

Debreczen, 1898. június 29-én.

676—2—2

A városi tanács.

„Csokonai” nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1898.

Árverési hirdetmény.

A Felső Közép-Visói határ, Rosuli, Cailor, Betyis, Vályá Pisetului és Vályá Boului dülőjében az itteni közbirtokosság tulajdonát képező, eladásra 8 évi használatra engedélyezett 1466.22 kat. hold területen 121.607 köbméterre becsült épület- és műfának alkalmas lucz- és jegenyefenyő törzsek, **folyó év augusztus hó 2-án d. e. 10 órakor** Felső-Visón (Máramaros) a község házánál nyilvános szó- és írásbeli árverésen el fog adatni. A fent jelzett területen lévő fa készlet előleges szakértői becslés szerint holdanként 82 forintban kiáltatik ki, mely összegnek 5% vagyis 6100 frt bánatpénz gyanánt alólirt árverés vezető kezeihez az árverés megkezdése előtt készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban letendő.

Írásbeli zárt ajánlatok, melyekben árverelő kijelenteni tartozik, hogy az árverési feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti, csak az árverés megkezdése előtt fogadtatnak el.

Utóajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Az árverési feltételek F.-Visó község házánál és a Visóvölgyi m. kir. erdőgondnokságnál (F.-Visón) a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

F.-Visón, 1898. évi július hó 17-én.

Mán Lajos

700—1—1 a f.-k.-visói közbirtokosság elnöke.

Eladó föld.

Az Elepen B.-Ujvároshoz közel,

5 nyilas föld szabad kézből eladó.

Értekezhetni **N.-Mester-utca 36.**

698—1—1

4301. sz.
1898. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A debreczeni kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Virág István végrehajthatónak Lázár Lajos végrehajtást szenvedő elleni 58 frt 26 kr. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a debreczeni kir. törvényszék területén levő, a B.-ujvárosi 823. sz. tjkvben A + 1. rsz. 842. hrsz. a foglalt belsőségből Lázár Lajost illető fele részre az árverést 1545 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1898. évi augusztus hó 2. napján délelőtt 9 órakor** B.-ujváros község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 154 frt 50 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezehez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Debreczenben, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál, 1898. évi május hó 2-án.

Nagy Károly,

kir. táblai bír.

633—1—1